

ניסויים בהשבת המרעה הזרוע

3. שיטות זריעה של תלתן וזון לרעיית חורף במרעה קיים.
חלקת המרעה הנסיונית היתה בת־שנתיים. הזריעה בוצעה לפי שתי שיטות:
א. פיזור הזרעים וכיסוי במשדדה קלה;
ב. עיבוד קודם לזריעה בדיסק־מטעים, זריעה בפיזור ואחרי זה כיסוי במשדדה קלה.
חלקת המרעה נוקתה קודם לכן מקמה ע"י קציר ורעייה עד תום.
תערובת הזרעים לדונם צורפה מ־3 ק"ג תלתן, 3 ק"ג זון ווסטרוואלדי, 2 ק"ג שיבולת־שועל (מולגה).
מסקנות הניסוי הזה היו:
1. אחוז התלתן והזון היה גבוה יותר בחלקות שנזרעו אחרי עיבוד בדיסק;
2. הבדלי היבולים בין החלקות השונות לא היו מובהקים;
3. אחוז הזון בכל רעייה ובכל נוסחה של הניסוי היה נמוך באופן יחסי.
4. השפעת מועדי הקציר על יבולי מרעה השלחין חלקת הניסיון היתה בת $2\frac{1}{2}$ שנה; היו קוצ־רים בה בהפסקות של שבוע, שבועיים, 3 שבועות ו־4 שבועות. הניסוי נמשך 84 ימים, מתחילת אפריל עד סוף יוני. המסקנות הן:
1. היבול עלה במידה שההפסקות בין קציר לקציר נתארכו יותר, והגיע לשיאו לאחר הפסקות של 3 שבועות.
2. אחוז התומר היבש במספוא הירוק מהקציר־רים השונים היה כמעט שווה בכל הנוסחאות שנוסו.
3. במידה שההפסקה בין קציר לקציר היתה ארוכה יותר נשתמרה האספסת במצב טוב יותר.
4. במחזורים תכופים יותר של הקצירים עלה באופן ניכר אחוז הדגנים הקיציים בשטח המרעה.
- בחות הנסיונות בנווה־יער עורכים ניסויים שונים במרעה הזרוע; הננו מביאים לידיעת הבוקרים אלו סיכומים הקדמיים, כפי שפורסמו על ידי התחנה לחקר החקלאות.
1. קביעת כושר הכלכול של מרעה שלחין הוחל בניסוי ב־19 באפריל 1955 והוא נמשך עד 20 ביוני. על חלקה בת 24 ד' רעו בממוצע יומי 32,8 ראשי בקר. תוספת המשקל הממוצעת ליום ולראש הגיעה ל־620 גרם; לפי זה אפשר לאמד את התצרוכת היומית לראש ב־4,5 יחידות מזון והיבול לדונם במשך שני חודשי הרעייה — 387 יחידות מזון.
בחלקת הניסיון היו קוצרים לפני כל רעייה לצורך קביעת היבול ע"י שקילה ולפי זה יצא שכל דונם הניב כ־3200 ק"ג מספוא ירוק במשך תקופת הניסיון. מחזור הרעייה היה 28 יום וההשקאות ניתנו בהפסקות של 10—12 יום.
2. השפעת דשנים על מרעה תלתן־לאדינו.
חלקת־מרעה בת שנתיים דושנה בזרחן ואש־לגן לפי צירופים שונים. תוצאות הניסויים האלה סוכמו כדלקמן:
א. הדישון בזרחן הגביר את היבול ב־23%.
ב. הדישון באשלגן הפחית של היבול ב־16%.
בין שניתן לבדו ובין שצורף לזרחן.

(סוף מעמוד 31)

בה, מספוא עשיר יותר בחלבון וכדומה, וכן עם שינוי תנאי הטיפול והדיור (סככות) יחולו גם שינויים בתנובות שמהמלטות הקיץ. ובכל זאת הנני נוטה להציע כבר עכשיו שנכוון את מרבית ההמלטות לעונות החורף והאביב ונשמנע ככל האפשר המלטות באוגוסט, שכידוע נחשב כחודש הבלתי מתאים בכל אזורי הארץ השונים.

אלי סמסון, מורע